

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/74/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200328
Dátum vydania rozhodnutia:	13.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013200328.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: A. G., bytom M. XX, G. B., zastúpený advokátom: JUDr. Dušan Hudák, Advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 20, Košice, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, ul. 29 augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sd/24/2013-54 zo dňa 21. augusta 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sd/24/2013- 54 zo dňa 21. augusta 2013 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 5. februára 2013, ktorým navrhovateľovi podľa § 70 ods. 2 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sociálnom poistení) navrhovateľovi od 17. júla 2012 priznala invalidný dôchodok v sume 164,70 Eur mesačne a zároveň podľa § 82 a § 293se zákona o sociálnom poistení a § 1 Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2012 Z. z. od 01.01.2013 zvýšila invalidný dôchodok na 170,60 Eur mesačne.

Vo svojom odôvodnení krajský súd uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa bol v správnom aj v súdnom konaní hodnotený posudkovými lekármi za prítomnosti navrhovateľa, a to po jeho vyšetrení a zhodnotení ním absolvovaných a predložených odborných lekárskeho nálezov. Posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredie zdravotný stav navrhovateľa posúdil aj v prítomnosti odborného lekára z odboru neurológie, ktorý ho aj vyšetril. Krajský súd preto dospel k záveru, že zdravotný stav bol posúdený posudkovými lekármi v súlade a v rozsahu ako to predpokladá zákon o sociálnom poistení. Posudkoví lekári dospeli k zhodnému záveru, že u navrhovateľa rozhodujúcim zdravotným postihnutím sú choroby nervového systému (detské mozgové ochrnutie - kvadruparetická forma s výraznejším

postihom DK). Odborný lekár z odboru neurológie dňa 15.07.2013 konštatoval, že u navrhovateľa ide o stredne ťažkú formu, preto posudkoví lekári mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť stanovili podľa kapitoly VI., oddiel A, položka 3, písmena b/ (čiasťočné a úplné mozgové obrny /parézy, légie pyramidového a extrapyramidového pôvodu, detská mozgová obrna, hydrocephalus, hodnotí sa dominantnosť končatiny) stredne ťažké parézy dvoch končatín s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30 až 50 % zhodne stanovili na hornej hranici, t.j. 50 %. Pre ostatné zdravotné postihnutia navrhovateľovi zvýšili percentuálnu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 5 % (iné zdravotné postihnutia: konvergentný alternujúci stravizmus, arteriálna hypertenzia - dobre kompenzovaná, tučnota, nešpecifikované organické zmeny osobnosti a správania, zapríčinené poškodením a disfunkciou mozgu).

Krajský súd ďalej uviedol, že nevyhovel žiadosti navrhovateľa o výsluch svedkov, pretože posudkoví lekári posudzovali zdravotný stav objektívne na základe navrhovateľom absolvovaných odborných lekárskeho vyšetrení, pričom matka navrhovateľa, ako aj jeho krstný otec by navyše mohli uviesť iba to, v akom rozsahu je navrhovateľ odkázaný na pomoc tretej osoby, čo vyplýva aj z predložených posudkov, podľa ktorých navrhovateľ je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, z ktorého dôvodu mu boli navrhnuté a sú poskytované peňažné príspevky a je odkázaný na sprievodcu. Ošetrojúcu odbornú lekárku neurologičku súd tiež nepovažoval za potrebné vypočuť preto, že táto ohľadne neurologického vyšetrenia navrhovateľa predložila odbornú lekársku správu, ktorú posudzoval a hodnotil posudkový lekár ako v správnom, tak aj v súdnom konaní, pričom v súdnom konaní odborné lekárske nálezy aj neurologické boli posudkovým lekárom posúdené za účasti odborného lekára z neurológie. Podľa názoru súdu vo veci nie je potrebné vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctva a farmácia odbor neurológia, pretože posudkoví lekári zdravotný stav navrhovateľa posudzovali na základe objektívnych odborných lekárskeho nálezo, nielen z neurologického vyšetrenia, ale aj ďalších vyšetrení v prítomnosti odborného lekára špecialistu neurológa a takéto posúdenie zdravotného stavu na účely invalidity je plne v súlade s ustanovením § 153 ods. 8 zákona o sociálnom poistení. Posudky vydané Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, ktoré právny zástupca navrhovateľa predložil s podaním zo dňa 16.08.2013 pre toto konanie nie sú podstatné a rozhodujúce, pretože už sám navrhovateľ uvádza, že tieto posudky boli vydané pre účely priznania štátnych sociálnych dávok a nie na účely invalidity. K tomu krajský súd poznamenal, že na účely invalidity sú posudkoví lekári povinní posudzovať zdravotný stav v súlade so zákonom o sociálnom poistení a mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť stanoviť podľa prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení. Komplexné posudky vydané Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach za účelom poskytovania peňažných príspevkov boli vydávané v zmysle zák. č. 447/2008 Z. z. a zdravotný stav navrhovateľa nebol posudzovaný na účely invalidity. Posudkoví lekári v tomto konaní nespochybňovali, že navrhovateľ je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, lebo to nepatrí do ich kompetencie, nakoľko zdravotný stav navrhovateľa boli oprávnení posudzovať iba v súlade so zákonom o sociálnom poistení.

Krajský súd záverom poukázal na to, že suma invalidného dôchodku bola určená správne podľa § 73 ods. 4 zákona o sociálnom poistení.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d) a e) OSP.

Uviedol, že má za to, že miera poklesu pracovnej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a teda stupeň postihnutia navrhovateľa, ktorý bol odporkyňou vyhodnotený ako stredne ťažké postihnutie s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 55%, nezodpovedá skutočnosti a vychádza z nedostatočne zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu. Miera poklesu 55% je v rozpore s nálezmi odborných lekárov, ktoré navrhovateľ v konaní predložil. Tvrdenia odporkyne považuje za paušálne a iba účelové a zavádzajúce.

Podľa názoru navrhovateľa odporkyňa pri rozhodovaní o nároku navrhovateľa pochybila, nakoľko nedostatočne zistila skutočný stav veci, a preto nesprávne, neobjektívne a nezákonne rozhodla tak, že

navrhovateľa nesprávne zaradila so skupiny stredne ťažkého postihnutia. Odporkyňa mala navrhovateľa pre účely určenia percentuálnej miery poklesu zárobkovej činnosti zaradiť do kap. VI, odd. A, pol. 3, písm. c) s druhom zdravotného postihnutia - ťažké parézy dvoch končatín. Poukázal na to, že zdravotné postihnutie navrhovateľa bezpochyby preukazuje, že sa nejedná o parézu dvoch končatín, ale o kvadruparézu, teda parézu všetkých štyroch končatín s ťažkým postihnutím oboch dolných končatín a zároveň parézou horných končatín s narušenou hrubou a jemnou motorikou.

Tvrdeniami a dôkazmi predloženými súdu prvého stupňa, sa podľa názoru navrhovateľa, tento bližšie nezaoberal a neprihliadal na nich. Prvostupňový súd sa nevysporiadal s dôkazmi, ktoré svedčia jednoznačne o oprávnenosti nároku navrhovateľa, ale svojim povrchným postupom svojvoľne a arbitrárne vyhodnotil a uprednostnil iba dôkazy, ktoré boli pre neho vyhovujúce na to, aby rozhodol v prospech odporkyne. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku určuje ust. § 157 ods. 2 OSP. Prvostupňový súd ale neuviedol akými úvahami sa riadil, keď nevyhodnotil časť dôkazov, ktoré považoval navrhovateľ za potrebné pre učenie rozhodujúcich skutočností a preto na tieto dôkazy pri svojom rozhodnutí neprihliadal. Nedostatočne a neúplne uviedol, z akých dôkazov vychádzal, ktoré dôkazy vykonal resp. nevykonal a prečo. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto považujú za nepresvedčivé, nespravodlivé a v konečnom dôsledku arbitrárne, pretože nebolo zdôvodnené zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy.

Ďalej uviedol, že iba pribratím znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia by bolo možné odstrániť akékoľvek rozpory o zdravotnom stave navrhovateľa. Vykonané dokazovanie nepovažuje navrhovateľ za vyčerpávajúce a dostatočné, nakoľko existujú vážne pochybnosti ohľadne dostatočného zistenia zdravotného stavu navrhovateľa pre rozhodnutie o odbornej otázke týkajúcej sa stupňa invalidity resp. závažnosti rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa. Podľa názoru navrhovateľa je nevyhnutné posúdiť jeho invaliditu aj iným ako posudkovým lekárom, ktorý je v zmluvnom vzťahu s odporkyňou.

Preto navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody obsiahnuté v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Dokazovanie vo veciach sociálneho poistenia vykonávajú posudkoví lekári sociálneho poistenia, a to na účely správneho ako aj súdneho konania. K žiadosti navrhovateľa o ďalšie vyšetrenia, poukázala na povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania. Námietky uvádzané navrhovateľom o neúplnom zistení jeho zdravotného stavu preto považuje odporkyňa za nedôvodné. Pochybnosti o tom, že zdravotný stav navrhovateľa nebol správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Skutkové okolnosti, ktoré sa týkajú rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli podľa odporkyne dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi, z hľadiska skutkového sú úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a v záveroch sa zhodujú. Navrhovateľ nepreukázal, že by bol jeho zdravotný stav zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a nárok na zvýšenie sumy invalidného dôchodku mu nevznikol. Odporkyňa vyhodnotila závery napadnutého rozhodnutia krajského súdu za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním, a preto navrhovala rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 13. januára 2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 70 ods. 2 zákona o sociálnom poistení fyzická osoba má nárok na invalidný dôchodok aj vtedy, ak sa stala invalidnou v období, v ktorom je nezaopatreným dieťaťom a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt. Nárok na invalidný dôchodok tejto fyzickej osobe vzniká najskôr odo dňa dovŕšenia 18 rokov veku. Nárok na invalidný dôchodok má aj fyzická osoba, ktorá sa stala invalidnou počas doktorandského štúdia v dennej forme, nedovŕšila 26 rokov veku a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt.

Podľa § 71 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Z administratívneho spisu vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľa bol posudzovaný dňa 22.1.2013, na základe žiadosti na účely § 70 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení, posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálna poisťovňa, pobočka Košice. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím boli určené Choroby nervového systému, VI., A, 3., b) s mierou poklesu činnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50% a inými zdravotnými postihnutiami sú Konvergentný alternujúci strabizmus, Arteriálna hypertenzia - dobre kompenzovaná, Tučnota, so zvýšením percentuálnej miery o 5%. Podľa posudku je navrhovateľ od útleho detstva evidovaný neurológom a fyziatrom pre dôsledky detského mozgového ochrnutia u rizikovej gravidity. V objektívnom neurologickom náleze pretrvávajú kvadruparetická forma, ale s výraznejším postihom dolných končatín, na horných končatinách je minimálny postih. Problematická je najmä chôdza pri semiflekčnom držaní DK v stoji, na krátku vzdialenosť len s ľahkou oporou, stoj na päťach nevykoná. S prihliadnutím k uvedenému bola priznaná horná hranica %-ného rozptylu písmena b) položky 3 a pre ostatné ochorenia je %-na miera poklesu zvýšená o 5%. Podľa výroku posudku je navrhovateľ v súlade s § 263 ods. 15 v súvislosti s § 70 ods. 2 zákona o sociálnom poistení invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Rozhodnutím z 5.2.2013 bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok, a to od 17.7.2012 v sume 164,70 Eur mesačne a od 1.1.2013 v sume 170,60 Eur mesačne.

Opätovne bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný 6.6.2013, na základe konania o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne z 5.2.2013, posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálna poisťovňa, ústredie, vysunuté pracovisko v Košiciach. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie boli určené Choroby nervového systému, kap. VI., odd. A, po. 3., písm. b) s mierou poklesu činnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50% a inými zdravotnými postihnutiami sú Konvergentný alternujúci strabizmus, Arteriálna hypertenzia - dobre kompenzovaná, Tučnota, Nešpecifikované organické zmeny osobnosti a

správania zapríčinené poškodením a dysfunkciou mozgu so zvýšením percentuálnej miery o 5%. Podľa posudku je posudzovaný od útleho detstva v liečbe pre funkčné postihnutie vyplývajúce z detskej mozgovej obrny s kvadrapostihnutím, s prevahou na ľavých končatinách, s dominujúcou spasticko - paretickou syptomatológiou, s nálezom najmä na dolných končatinách. Posudok je v zhode s posudkom z 22.1.2013. Preto je aj naďalej invalidný.

Dňa 15.7.2013 bol zdravotný stav navrhovateľ posudzovaný, na základe dožiadania krajského súdu, posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálna poisťovňa, ústredie, vysunuté pracovisko v Košiciach. Na základe opätovného zhodnotenia zdravotného stavu skonštatoval, že z hľadiska dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu funkčné postihnutie vyplývajúce z chorobných zmien spĺňa kritéria kap. VI, odd. A, pol. 3, písm. b) tak, ako bol zhodnotený zdravotný stav posudzovaného dňa 6.6.2013.

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v správne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľa a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoji. s § 250l ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku a na tieto odkazuje.

Navrhovateľom predložené lekárske správy boli zohľadnené posudkovými lekármi a podľa názoru odvolacieho súdu nepredstavujú dôkazy, ktoré by nasvedčovali existencii skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľa, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i OSP) alebo by inak prijatý záver spochybňovali. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá relevantný dôvod na spochybenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľa zhoršil, nič mu nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jeho zdravotného stavu.

Zdravotný stav navrhovateľa bol v aktuálnom konaní posudzovaný dvoma rôznymi posudkovými lekármi, a to aj za prítomnosti odborného lekára z odboru neurológie, ktorí dospeli vždy k rovnakému záveru, pokiaľ ide o rozhodujúce zdravotné postihnutie i percentuálnu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti týchto záverov, nakoľko tieto posudky sú zrozumiteľné, logické a bez rozporov. Z jednotlivých posudkov vyplýva, že posudkoví lekári odborne posúdili a vyhodnotili zdravotný stav navrhovateľa a zhodne dospeli k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím sú Choroby nervového systému, kap. VI., odd. A, po. 3., písm. b) s mierou poklesu činnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50% a inými zdravotnými postihnutiami sú Konvergentný alternujúci strabizmus, Arteriálna hypertenzia - dobre kompenzovaná, Tučnota, Nešpecifikované organické zmeny osobnosti a správania zapríčinené poškodením a dysfunkciou mozgu so zvýšením percentuálnej miery o 5% a navrhovateľ je tak v súlade s § 263 ods. 15 v súvislosti s § 70 ods. 2 zákona o sociálnom poistení invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Navrhovateľ ani predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal, že jeho zdravotný stav odôvodňuje vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Preto odvolací súd súhlasí s konštatovaním krajského súdu, že nebol dôvod, aby bol do konania pribratý znalec.

K námietke navrhovateľa, že pre rozhodnutie vo veci samej je nevyhnuté posúdiť invaliditu navrhovateľa

aj iným ako posudkovým lekárom, odvolací súd uvádza, zhodne s názorom odporkyne i prvostupňového súdu, že v súlade so slovenským právnym poriadkom, konkrétne so zákonom o sociálnom poistení je na účely invalidity oprávnený posudzovať zdravotný stav iba posudkový lekár. V prejednávacom prípade je zrejmé, že posudkoví lekári posúdili zdravotný stav navrhovateľa na základe všetkých odborných nálezov, ktoré mali k dispozícii, a tieto riadne vyhodnotili. Navyše, zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený aj za prítomnosti odborného lekára z odboru neurológia.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.